

„ Пъз много добръ зная колко
» трѣба да сѣ трудн нѣкой, и колко
» трѣба да внимава заради да откри-
» ни и направн сѣко едно цѣѣте «

» Пъз разѣмехъ, че тезн сички-тѣ,
» кон-то гледамъ около си не е възможно,
» да сѣ челоѣчески дела. Следоватѣлно
» вто защо чекамъ да се наѣча добръ,
» кой е онзи кой-то ги е направилъ? «

Пѣшинакъ-а като гледаше дѣтето на
кой стѣпенъ беше стигнало, отъ почю-
дваніе заради величіе-то, и заради мѣ-
дростъ на сичкитѣ неща, които откри-
ваше мѣжду цѣло-то естество; И като
го гледаше, колко беше смѣтено отъ
благодѣтелинтѣ множества; кон-то се
представлявахъ наѣчитѣ мѣ отъ сѣкъ
странъ, и че жарко желаше да наѣчи
тоѣ великѣи благодѣтель, позна че
доде време да мѣ говори заради Бога,
за всемогѣществото мѣ, за мѣдростъ мѣ